

Het Kinderporno filter, de stand van zaken

Het is de erg stil rondom de ontwikkelingen van het kinderpornofilter van het KLPD, beter bekend als het 'STOP programma'.

Sinds April 2007 blokkeert internetprovider UPC websites waarop kinderporno wordt gepubliceerd voor haar abonnees.

Het doel van de Ministerie van Justitie was, om ook met andere providers een samenwerking aan te gaan en aan te sluiten op dit systeem.

Hirsh Ballin meldde dat hij, wanneer providers niet vrijwillig mee zouden werken, de mogelijkheid voor een verplichting te gaan onderzoeken. Op 15 mei stuurde hij in een brief aan de tweede kamer dat zonder wettelijke verplichting de internet providers tot overeenstemming waren gekomen.

Sindsdien is er niets meer vernomen van het gehele 'STOP programma'.

Samenwerking

Als aanbieder van een internet content filter, is Surfwijzer sinds januari in gesprek met het KLPD. Doelstelling van deze gesprekken was de zwarte lijst met kinderporno-websites toe te voegen aan ons product.

Ondanks herhaalde toezeggingen en garanties van het KLPD is er ruim 7 maanden later nog geen samenwerking in deze. Wel hebben wij een concept convenant ontvangen en onze goedkeuring gegeven met betrekking tot de rechten en plichten van een toekomstige samenwerking.

Onderzoek.

Op woensdag 2 juli zou het convenant tussen het KLPD en Surfwijzer worden ondertekend, maar op 1 juli ontvingen wij het bericht dat er voorlopig geen nieuwe samenwerkingen worden aangegaan.

Reden hiervoor is het op dit moment nog niet gepubliceerde onderzoek van het Wetenschappelijk Onderzoek en Documentatiecentrum (WODC) 'Internet Filters tegen Kinderporno'.

Dit onderzoek heeft als doel de tweede kamer te informeren over de technische en juridische mogelijkheden om effectief kinderpornografisch materiaal te blokkeren en tevens andere mogelijkheden zoals zelfregulering te evalueren.

Wij hebben uit betrouwbare bron vernomen dat het WODC in het rapport de effectiviteit van het 'STOP Programma' in twijfel trekt. Ook zou één van de obstakels voor een eventuele samenwerking zijn dat het KLPD nooit wettelijk een schadeloosstelling mag garanderen aan particuliere organisaties. Een regel die in het huidige convenant is opgenomen.

Vrijheid van keuze

In het kader van zelfregulering en vrijheid van keuze, zijn wij van mening dat deze redenering onjuist is. Voor een particuliere aanbieder van filtersoftware, of zelfs een ISP die vrijwillig kiest voor het blokkeren van kinderporno is van schadeloosstelling geen sprake.

Zoals een aanbieder van (kinder)pornografisch materiaal de vrijheid heeft om deze te publiceren (waar de wet dat toelaat), zo heeft een ISP de vrijheid om dergelijk materiaal te weren zonder enig risico van schadeclaims. Dit word natuurlijk een compleet andere zaak als het gebruik van kinderporno filters verplicht word gesteld. Maar tot op heden, is die situatie niet aan de orde.

Het blokkeren van kinderporno op een lokale school, kinderdagverblijf, bibliotheek of vrijwillige filtering thuis is één ding, landelijke verplichtte filtering is een ander.

Landelijke verplichtte filtering in opdracht van de overheid is voor velen een meer verontrustend concept en kan, door de Europese richtlijnen op obstakels stuiten met betrekking tot de vrijheid van expressie of zelfs inkomstenderving.

Uitzonderlijk

Op 16 mei jongstleden is door het Nederlands Normalisatie instituut (NEN) een bijeenkomst gehouden over inspraak op een Europese normering voor internet filtersoftware.

Doel van de bijeenkomst was partijen te interesseren om invloed uit te oefenen op de inhoud van de uiteindelijke normering.

Vanwege het onderwerp filteren van schadelijke content, (al dan niet verzorgd door het bedrijfsleven danwel Justitiele instanties) waren wij verrast door minimale opkomst van spelers op dit gebied.

Voor deze bijeenkomst heeft het NEN diverse bedrijven aangeschreven en uitgenodigd waaronder het Ministerie van Justitie. Ondanks de toezegging van het bijwonen van deze bijeenkomst, was de afgevaardigde van het Ministerie van Justitie afwezig.

Juist vanwege het maatschappelijk belang dat filters nastreven en inspraak op de Europese normering, was het ontbreken van beleidsmakers en/of wetsdienaars hoogst opmerkelijk.

Besluitvorming

De timing van het onderzoek van het WODC zet bij ons de nodige vraagtekens. Al in 2006 sprak de toenmalige minister van justitie Donner zich uit over de haalbaarheid en motivatie van een kinderporno filter. Was een soortgelijk onderzoek in 2006 al niet aan de orde?

De uitspraken van het KLPD naar onze organisatie toe zijn uiterst bedenkelijk. Waar het KLPD spreekt over het feit dat het de minister en de kamer zich beraden over de uitkomst van het WODC onderzoek, Zegt het WODC het tegenovergestelde.

Volgens het WODC is de Kamer wel op de hoogte dat dit onderzoek bestaat, maar dat tijdens de bespreking van een andere rapport van het WODC, "High-tech crime", slechts kort is medegedeeld dat het rapport over het blokkeren van kinderporno binnenkort zal verschijnen.

Dit maakt de besluitvorming door het KLPD van het 'bevriezen' van de besprekingen rond het gebruik van het kinderporno filter op basis van een advies, zonder enig besluit van de kamer een vreemde zaak. Immers het WODC is een organisatie die in opdracht van het ministerie van justitie onderzoek verricht, en slechts advies geeft.

Het besluit binnen het KLPD is daarom naar onze mening bedenkelijk.

Vergeefse pogingen van onze zijde om enige informatie uit het onderzoek in handen krijgen liepen op niets uit. Wel blijkt dat enkele studenten dit onderzoek reeds hebben ingezien.

Lange weg

Ondanks dit alles hebben sinds de aankondiging van het KLPD Kinderporno filter, diverse instanties aandacht besteed aan dit onderwerp. Er zijn veel discussies over het zin en onzin van een verplicht filter. Op Europees niveau wordt actief gezocht naar een gepaste oplossing voor het fenomeen 'schadelijke content' op internet waarbij rekening moet worden gehouden van het recht op de vrijheid van expressie.

Zowel binnen het comité van ministers van de 'Raad van Europa' als in de Nederlandse discussie over dit onderwerp, wordt veelvuldig de term 'zelfregulering' aangehaald. Deze zelfregulering is met de huidige besluitvorming binnen justitie en het KLPD een bijna onhaalbaar doel. Aan de ene kant wil men een filter verplicht stellen, maar aan de andere kant kunnen producenten van filtersoftware rekenen op moeizame onderhandelingen met betrekking tot deelname in de strijd tegen kinderporno.

Internetfilters in Nederland, er is nog een lange weg te gaan.

Zie ook : [Het kinderporno filter, de stand van zaken deel 2.](#)

Voor meer informatie omtrent dit artikel, kunt u ons bereiken via email : info@surfwijzer.nl

{backbutton}